

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Елин Пелин, 28.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и втори август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820100821 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 12 и сл. от Закона за защита от домашното насилие.

Образувано е по молба от В. Ц. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е. П. ул. „К.и М.“ № ..., вх. ..., ет... ап. ..., срещу В. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е.П., ул. „К. и М.“ № ..., вх..., ет. ..., ап. ... за издаване на заповед за налагане на мярка за закрила от домашно насилие при условията на чл. 8, т. 1 ЗЗДН. Молителката В. Ц. К. твърди, че с ответника имат сключен граждански брак от 29.07.2006 г. Твърди се, че на 19.07.2023 г. съпругът ѝ отново бил пиан в дома им в гр. Елин Пелин, като започнал да обижда молителката с думите „курва“, „мърша“ и „боклук“, както и блъскал и тряскал вратите на стаите.

На 26.07.2023 г. е издадена заповед за незабавна защита, която има действие до издаването на заповедта за защита или на отказа на съда (чл. 19 от ЗЗДН), като спрямо ответника са наложени мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и 3 ЗЗДН.

В съдебно заседание молителката В. Ц. К. поддържа молбата си и моли за постановяване на заповед за защитата ѝ. Молителката В. Ц. К. сочи, че В. обещал да не случват такива неща и се надява да спази обещанията си.

В съдебно заседание ответникът В. Т. К. заявява, че за обидите не може да каже нищо.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Според удостоверение от 29.07.2006 г. В. Т. К. и В. Ц. К. са сключили граждански брак в гр. Елин Пелин, общ. Елин Пелин, обл. Софийска на ... г., за което е съставен акт за граждански

брак № .....29.07.2006 г.

Установява се от справка за съдимост от 22.08.2023 г., че ответникът В. Т. К. не е осъждан. Видно е от удостоверение от 01.08.2023 г. на Център за психично здраве – София ЕООД, ответникът В. Т. К. не е лекуван в ЦПЗ София ЕООД от 2013 г. до момента, като поради пожар в административната сграда на ЦПЗ София и загуба на архив, не могат да дадат информация за периода преди 2013 г.

Според епикриза от Военно-медицинска академия ответникът В. Т. К. е бил на лечение от 11.05.2023 г. до 31.05.2023 г. с диагноза F 10.2 Психични и поведенчески разстройства дължащи се на употреба на алкохол. Синдром зависимост.

Представена е декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която молителката В. Ц. К. декларира, че на 19.07.2023 г. съпругът ѝ отново бил пиан в дома им в гр. Елин Пелин, като започнал да обижда молителката с думите „курва“, „мърша“ и „боклук“, както и блъскал и тряскал вратите на стаите.

От показанията на свидетелката Д.С.Н., майка на молителката В. Ц. К., се установява, че от май 2023 г. живеела при дъщеря си, като когато дошла В. в болница. След като се върнал от болницата В. направил страшен скандал. В. носил лекарства, но свидетелката Н. не виждала да пие от тях. В. обиждал В. с думи „мърша“, „курва“, и „боклук“, като всеки ден миришел на алкохол. Свидетелката Николова сочи, че пред нея В. счупил бравата на външната врата. Освен това В. разбил бравата на стаята, в която била свидетелката Николова. Свидетелката Николова сочи, че към момента В. бил в болнични и не спирал да пие, но тези дни бил по-спокоен.

От показанията на свидетелката Т. В.ев К., син на молителката В. Ц. К. и на ответника В. Т. К., се установява, че баща му В. пиел алкохол и викал на майка му „мърша“, „боклук“ и „курва“. Освен това В. викал на Т., че е „бастун“ и „боклук“. Свидетелят К. сочи, че ходил на училище, като през 2023/2024 г. ще бъде в 12 клас в училище в гр. Елин Пелин. Свидетелят К. сочи, че от доста време баща му се държал така, като ставал по-зле. Свидетелят К. сочи, че баща му блъсна вратата и дръжката ѝ изпаднала, като след това баща му оправил тази дръжка.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Молбата по чл. 8 ЗЗДН е допустима - подадена е в едномесечния срок от извършване на твърдения акт на домашно насилие и срещу лице от кръга на очертаните в чл. 3 от закона.

По същество същата се явява основателна.

Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство. Релевантни по молбите за защита по ЗЗДН са обстоятелствата дали е осъществено спрямо молителя действие представляващо акт на домашно насилие по

смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН и дали този акт на домашно насилие е осъществен от ответника по молбата. Производството по чл. 12 и сл. ЗЗДН е такова по спорна администрация на гражданските правоотношения. Заповедта не разрешава правен спор, а съобразно правното положение между страните определя ред и начин за упражняване на материалните права и задължения помежду им. Веднъж сезиран, съдът постановява онова, което приема за законосъобразно, но и целесъобразно за съответното гражданско правоотношение, правейки преценка въз основа на заложените в закона критерии. Правото да се сезира съдът с искане за администриране на гражданските правоотношения не се преклудира при произнасянето на съда и страните могат отново да се обърнат към него с искане да определи ред и начин на упражняване на материалните им отношения. Отговорността за домашно насилие, предвидена в ЗЗДН, е отделен вид отговорност, която не изключва гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност. Тъй като всеки акт на домашно насилие като форма на насилие е с различно естество, интензивност и последици, и законът предвижда различни мерки за защита от домашно насилие, то всяка мярка за защита следва да е съответна на извършения акт, съобразно неговата тежест, продължителност, последици.

Декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН е частен свидетелстващ документ, издаден от молителя, който удостоверява факти, изгодни за молителя в процеса. Действително, чл. 13, ал. 3, вр. ал. 2, т. 3 ЗЗДН овластява съда да издаде заповед за защита и единствено въз основа на декларацията, но само при липсата на други доказателства по делото, с оглед спецификата на характера, обичайното място, време и обстановка на извършване на актовете, съставляващи домашно насилие, при които, в общия случай, най-често други доказателства за това не могат да бъдат събрани. Това отклонение от общите принципи на доказването в гражданския процес не създава законна доказателствена сила на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, тъй като законът не съдържа разпоредба, че фактите, посочени в декларацията, се считат верни до доказване на противното.

При установената фактическа обстановка, се доказва, че на 19.07.2023 г. ответникът В. Т. К. осъществил акт на домашно насилие спрямо молителката В. Ц. К., като я обиждал с думите с думите „курва“, „мърша“ и „боклук“, както и блъскал и тряскал вратите на стаите. Показанията на свидетелите Д.С. Н. и Т. В. К. кореспондират с фактите, изложени в декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН. Ирелевантни са и причините, довели до извършеното домашно насилие, тъй като неговата основна цел не е налагане на наказание на извършителя, а осигуряване на защита на лицето, спрямо което е извършено домашно насилие, съответно единственият правно-релевантен факт в това производство е извършването на домашно насилие.

При определянето на защитната мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя по чл. 8 ЗЗДН, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки – така изрично чл. 16, ал. 1 ЗЗДН, чрез които да даде ефективна защита на пострадащото лице. Мерките по ЗЗДН не следва да се използват за уреждане на имуществени (жилищни) отношения и не зависят от субективните желания на страните. В конкретния

случай, предвид данните по делото, съдът счита, че подходяща мярка за защита е предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН. Съдът счита, че мярката за закрила по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН също е подходяща, като следва да се наложи за срок от шест месеца, предвид тежестта на извършено домашно насилие и обстоятелството, че към момента няма данни за засягане на здравето на молителката. Съдът счита, че мерките ще създадат достатъчно гаранции, че в бъдеще молителката няма да бъде отново обект на домашно насилие, като при необходимост може да поиска издаване на нова заповед за защита. Действието на постановената мярка не може да се разпростира върху бъдещи актове на насилие. В противен случай пострадалият остава без адекватна защита за периода, през който наложената мярка за защита действа, а при наложена мярка по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН – при повторен/последващ акт на насилие тя изобщо не може да бъде прилагана, което не би въздействало превантивно върху извършителя, след като не е под угрозата да му бъде наложена нова санкция. Новата молба, при продължаващо поведение на насилие, дори от същия вид, за който вече е предоставена защита, може да е индикация, че наложената мярка не е дала резултат, и съдът може да реши да наложи две или повече мерки за един и същи нов/последващ акт на домашно насилие. Молба по реда на ЗЗДН за съдебна защита срещу нов акт на домашно насилие, следващ по време издадена в полза на същото пострадало лице заповед за защита по чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН, с която спрямо същия ответник/извършител е наложена мярка по чл. 5 от ЗЗДН, чийто срок не е изтекъл, е допустима - Тълкувателно решение № 2 от 25.11.2020 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2019 г., ОСГК.

На основание чл. 5, ал. 3 ЗЗДН съдът следва кумулативно да наложи на ответника глоба, като определя същата в минимален размер от 200 лева.

Неизпълнението на заповедта за защита ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 ЗЗДН последици.

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 лева.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на В. Ц. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е.П., ул. „К.и М.“ № ..., вх...ет. ...ап. .. като:

ЗАДЪЛЖАВА В. Т. К., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на В. Ц. К., ЕГН *****, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН.

ЗАБРАНЯВА на В. Т. К., ЕГН *****, да приближава В. Ц. К., ЕГН *****, жилището ѝ на адрес: гр. Е.П. ул. „К. и М.“ № .. вх. .. ет.ап. ..., местоработата ѝ, местата за социални контакти и отдих за срок от 6 (шест) месеца на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН.

ПРЕДУПРЕЖДАВАМ В. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е. П., ул. „К.и М.“ № .., вх. . ет. .., ап. .., че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН,

полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на ответника В. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е.П., ул. „К.и М.“ № .., вх. . ет..., ап....глоба в размер на 200 лв. (двеста лева).

ОСЪЖДА В. Т. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Е. П., ул. „К.. и М.“ № .., вх. .. ет. ..ап. .., да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ гр. Елин Пелин след влизането му в сила.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____